

MgA. IVO POPEK - životopis

SVVŠ (gymnázium) Ostrava Poruba 1964 – 1967

Divadlo Petra Bezruče Ostrava – jevištní technik - 1967 – 1968

FAMU, obor filmový a televizní obraz – kamera 1968 – 1973

Armádní film ČAF, základní vojenská služba 1973 – 1974

Krátký film Praha, studio Gottwaldov – Zlín, asistent kamery – švenkr 1974 - 1975

Československá (Česká) televize, studio Ostrava, kameraman 1975 – 1993

Kameraman a režisér ve svobodném povolání, ČT Praha, Brno, Ostrava, Nova, Prima, plus řada dalších produkčních společností

Práce v různých žánrech, hlavně dokumentární a hraná tvorba.

Spolupráce mj. s režiséry Otakarem Koskem, Janou Semschovou, Jiřím Svobodou, Dušanem Kleinem, Ondřejem Trojanem, Radovanem Lipusem, Ivo Trajkovem, Davidem Síssem...

Z filmografie: Únosy bez výkupného (1983)

Jsou určité hranice (1986) – vítězství na MTF v Tokiu

Evangelium podle Pastýřů (1992) – 3. místo na filmovém festivalu Banff (Kanada)

Mlýny (1994)

Konto separato (1996)

Udělení milosti se zamítá (2002)

Boží duha (2007)

Poslední cyklista (2014) – výroční cena Asociace českých kameramanů

Seriály:

Přátelé zeleného údolí (1980)

Historiky od krbu – Postup (1995)

Pohádky z lesa (2001)

Ulice (2006 - 2019)

Dokumenty:

GEN – Galerie elity národa (1993)

Šumná města (1995 – 2005)

Jak se žije.... (1998)

Předčasná úmrtí – Václav Hrabě, Petr Novák (2000 -)

Jan Kotěra (2006)

Doktor Pomahač (2013)

Z mimopracovních aktivit - člen poroty TRILOBIT FITES
- člen České filmové a televizní akademie

Koncepce kandidáta do Rady Státního fondu kinematografie

Audiovizuální svět se stále proměňuje. Slyšel jsem, že slovo kinematografie má být v názvu Fondu nahrazeno slovem audiovize. To je samozřejmě správné, protože audiovizuální prostor se neustále rozšiřuje, nejen ve svých aktivitách, ale také co do širě sdělovacích možností a prostředků. Ty smysluplné, které svým zacílením odpovídají záměrům, jež daly vzniknout Fondu, je zajisté třeba podporovat.

Zároveň ale stejně smysluplné je „neopouštět“ to staré, prověřené. Tedy podporu filmové tvorby a také televize. Podporovat projekty všech žánrů, pokud ve svém záměru již naznačují svůj potenciál a slibují, že mohou být přínosným momentem nebo i stálicí pro kulturu této země - v nejširším smyslu tohoto slova. Pokud se chceme vrátit kvalitou a významem české filmové tvorby na úroveň, kterou ve světovém kontextu představovala zejména v šedesátých letech minulého století, je třeba také podporovat mladé talentované tvůrce. Ale nejen v oblasti filmu. Ve všech žánrech a v celé šíři, jež dnešní audiovizuální prostředky nabízejí, lze produkovat nejen prvoplánovou zábavu, ale i vytvářet díla, jež osloví svojí opravdovostí i společenským přesahem.

Vedle tvorby je ovšem třeba také podporovat práci distributorů a kinařů. Totéž platí pro filmové festivaly a další podobné akce. Sdílené vnímání filmových děl je v době neustále rostoucího individualismu nesmírně žádoucí.

Základem zdatu každého filmového či televizního díla je především dobrý scénář. Z vlastní mnohaleté zkušenosti vím, že je možné při realizaci dobrý scénář zničit nebo mu aspoň ublížit. Natočit dobrý film podle špatného scénáře je nemožné. Proto kvalitu scénářů spolu s dobrým renomé realizátorů, považuji za základní východiska pro zodpovědnou práci Rady.

Ivo Popek

